

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. V. I.** podnikateľ podnikajúceho pod obchodným menom V. I. Ing. – A. D. Galanta, IČO: X., právne zastúpený JUDr. E. Š. advokátom so sídlom H. Bratislava proti odporcovi: **A. s.r.o.**, so sídlom V. IČO: X. právne zastúpený JUDr. J. Ď. advokátom so sídlom M. Lučenec, **o zaplatenie 40 500,--Sk s prísl.**, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. apríla 2007 č. k. 43 Cob 366/06-140, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. apríla 2007 č. k. 43 Cob 366/06-140 **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Lučenci zo dňa 20.07.2006 č. k. 14 Cb 229/2005-111 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že súd prvého stupňa rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť Navrhovateľovi sumu 40 500,--Sk s 0,05 %-ným úrokom z omeškania denne od 01.02.2002 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 2 025,--Sk a z titulu trov právneho zastúpenia v sume 21 294,--Sk na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že v konaní bol preukázaný vznik práva na zaplatenie licenčných poplatkov podľa článku V. zmluvy č. 1/2000 o poskytovaní nevýlučnej licencie na výrobu osív odrôd firmy H. a. s. Kroměříž k obchodnému využitiu na množiteľské a bežné plochy

pre rok 2000/2001 zo dňa 07.06.2000 v znení dodatku č. 1 zo dňa 16.03.2001. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca a namietol aktívnu legitimáciu navrhovateľa vo veci nositeľa licenčných práv na množenie osiva Bruta, ktorú je možné vyriešiť až po ukončení sporov prebiehajúcich na Krajskom súde v Brne a Mestskom súde v Prahe. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že uzavretie zmluvy č. 1/2000 o poskytovaní nevýlučnej licencie na výrobu osív odrôd firmy H. a. s. Kroměříž k obchodnému využitiu na množiteľské a bežné plochy pre rok 2000/2001 zo dňa 07.06.2000 v znení dodatku č. 1 zo dňa 16.03.2001, predchádzalo uzavretie zmluvy zo dňa 02.01.1994 o výhradnom práve na zastupovanie, obchodné využívanie a ďalšie množenie odrôd MORSTARU, M. a. s. na území SR, uzavretej medzi navrhovateľom a obchodnou spoločnosťou MORSTAR, M. a.s. so sídlom v Kroměříži (ktorá následne zmenila svoje obchodné meno na H. a. s.). Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 371/2004 Z.z. je na prejednanie a rozhodnutie predmetného sporu príslušný Okresný súd v Banskej Bystrici a pokiaľ predmetný spor prejednal a rozhodol Okresný súd v Lučenci, tento nebol na konanie príslušný podľa zákona č. 371/2004 Z. z. (jedná sa o tzv. kauzálnu príslušnosť určenú osobitným predpisom). v predmetnej právnej veci Okresný súd v Lučenci konal bez skúmania procesnej podmienky svojej príslušnosti (tzv. kauzálnej) a vo veci aj meritórne rozhodol na pojednávaní dňa 20.07.2006 napriek tomu, že podľa zákona č. 371/2004 Z. z. nebol príslušný predmetnú vec rozhodnúť, keďže podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona na konanie vo veciach ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva (medzi ktoré patrí aj právo k novým odrodám rastlín) podľa osobitného predpisu (ktorým je aj zákon č. 132/1989 Zb. o ochrane práv k novým odrodám rastlín a plemenám zvierat v znení neskorších predpisov) je príslušný Okresný súd v Banskej Bystrici. Keďže v danom prípade bola účastníkovi konania postupom Okresného súdu v Lučenci odňatá možnosť konať pred súdom príslušným na konanie vo veciach ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva podľa osobitných predpisov a zároveň rozhodoval súd nesprávne obsadený (nie súd s agendou priemyselno-právnej ochrany podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 371/2004 Z. z., a teda súd, ktorého sudcovia sa nezaoberajú rozhodovaním sporov vo veciach ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva podľa osobitných predpisov) odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu v Lučenci podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ OSP zrušil a podľa odseku 3 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ a navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. V podanom

dovolání uvedol, že dôvody dovolania opiera o ust. § 237 písm. f) O.s.p., keď dovolateľ má za to, že postupom odvolacieho súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd pochybil, keď sa nezaoberal samotným odvolaním a odňal tak možnosť konať účastníkovi pred súdom, keďže nenariadil pojednávanie vo veci a ďalej pochybil, keď nesprávne vykladal a aplikoval zákon č. 371/2004 Z.z. Odôvodnenie odvolacieho súdu je nesprávne, nakoľko v merite veci nejde o ochranu práv k predmetom priemyselného vlastníctva, ale splnenie zmluvnej povinnosti z bežnej obchodnej zmluvy a v tejto súvislosti poukázal na obdobnú vec rozhodovanú slovenskými súdmi, v ktorých odvolací súd rozhodol, že vecne a miestne príslušným súdom je všeobecný súd, nakoľko sa nejedná o konanie vo veci ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva podľa osobitného predpisu ale o zaplatenie peňažnej pohľadávky za nesplnenie zmluvného záväzku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa ust. § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 239 ods.1, 2, 3 O.s.p. Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

- a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danej veci dovolateľ dovolací dôvod podaného dovolania oprel o ustanovenie § 237 písm. f) O.s.p., keď odňatie možnosti konať pred súdom videl v tom, že odvolací súd nenariadil pojednávanie v odvolacej veci samej, na ktorom sa mohol účastník zúčastniť a vyjadriť sa k nesplneniu kauzálnej príslušnosti, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu vecnej nepríslušnosti a teda nesprávneho obsadenia súdu (vo veci rozhodol súd, ktorý nerozhoduje agendu priemyslovo-právnej ochrany).

Procesný postup odvolacieho súdu je upravený Občianskym súdnym poriadkom, ustanoveniami § 201 a nasled. s tým, že pokiaľ nie je tento postup osobitne upravený v štvrtej časti v prvej hlave zákona, platia pre odvolacie konanie primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 3 O.s.p. platného v čase rozhodovania odvolacieho súdu). V zásade na prejednanie odvolania nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie. Odvolacie pojednávanie netreba nariadiť ak sa rozhodnutie prvostupňového súdu zrušuje podľa § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 214 ods. 1,2 O.s.p.). V danej veci odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, preto postupoval správne v zmysle právnej úpravy ust. § 214 ods. 2 písm. e) O.s.p., keď pojednávanie v odvolacej veci nenariadil. Správnym procesným postupom odvolacieho súdu v zmysle vtedy platnej právnej úpravy nebola odňatá možnosť

účastníkovi konania konať pred súdom. Rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa vec vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa sa naopak dáva účastníkovi konania širšia možnosť uplatniť svoje práva v rámci procesného postupu konania vo veci a tým aj možnosť predkladania ďalších návrhov na vykonanie dokazovania, vyjadrovanie a predkladanie dôkazov. Z uvedeného je zrejmé, že námietka dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdom je nedôvodná. Keďže nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, dovolací súd sa nemohol zaoberať vecnou námietkou týkajúcou sa nesprávneho výkladu a aplikácie právnej normy odvolacieho súdu.

Len za splnenia podmienok prípustnosti podania dovolania môže dovolací súd o podanom dovolaní konať a rozhodnúť.

Za tohto stavu dovolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. f) a § 239 O.s.p.

Žalobca dovolaním napadol také rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

